

Furcsa egy diktatúra ez a mostani

2018 augusztus 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A f?városban és vidéken található színházak 80 százaléka k?keményen és bevallottan politizál, és nem a tradicionális értékek mellett teszi le a garast.

Zajlik már egy ideje a kultúráról, a kultúra visszafoglalásáról szóló vita, amelyet Szakács Árpád robbantott ki, akinek a cikkeit aljas indokból, el?re megfontolt szándékkal magyarázzák félre azok, akiknek az az elemi és egzisztenciális érdekük, hogy félremagyarázzák az egyértelm?t, és amely vitába már én is bekapcsolódtam, hiszen a kultúra területén eltöltött 17, de inkább 20 esztend?m miatt nem tehettem mást. Igen, talán ez a helytálló szám (20, de inkább több), mert színházban cseperedtem fel, rengeteg zenés-táncos és prózai el?adást láttam, és megszámlálhatatlan el?adásban volt lehet?ségem táncolni.

A félremagyarázók er?szakos térfoglalási kísérletr?l, selyemzsinórokról, a hatalom, az orbáni diktatúra ellentmondást nem t?r? üzengetéseir?l beszélnek. A Pravdát emlegetik, rákosiznak, és könnyeiket törölgetve nosztalgiáznak Aczél elvtársról, aki szerintük „ezekhez” képest igazi kultúrember volt.

Pedig mindössze annyi történt, hogy Szakács Árpád megelégelte azokat a hazugságokat, hogy Magyarország egy harmadik világbeli diktatúrát megszégyenít? módon nyomja el a balliberális m?vészeket és írókat, megelégelte, hogy az elnyomottságról, saját maguk betiltottságáról hazudozók le se jönnek a színpadokról, a kiadók nem gy?zik kiadni a könyveiket, a mozik nem gy?zik bemutatni a filmjeiket.

Szakács Árpád mindössze szembesítette a hazug nyavalygókat a hazugságaikkal. Azzal, hogy hazugok. A diktatúrázókat nagyon helyesen szembesítette azzal, hogy nincs diktatúra.

Szembesítette az ellenzéki médiát, amellyel még mindig Dunát lehetne rekeszteni, hogy kedvenc alkotóik hazug állításokkal akarták elvinni a választókat a szavazóurnákhoz.

Ez pedig nagyon fontos munkája volt Szakácsnak, mert ha visszaemlékszünk a Kálmán Olga vezetésével vitt ellenzéki kampányra, akkor eszünkbe juthat, hogy az ellenzék véleményvezéreinek az volt az egyik legtöbbet sulykolt állítása, hogy Magyarország diktatúra, csak meg kell nézni az ellenzéki kommentel?k fröcsögését, egy olyan diktatúra, ahol a hatalom nem t?ri a kritikát, a kritikus hangokat, és az ellenzéki m?vészek egy mocskos szobaszínház pókhálós szegletébe vannak kényszerítve, ahol a hatalomtól rettegve mutathatják csak be kisszámú és a megtorlástól retteg? néz?iknek frenetikus m?veiket.

Ehhez képest kiderült többek közt, hogy az úgynevezett diktatúra Vágó Istvántól Veiszer Alindán át egészen Oltai Katáig szívesen látja és b?ségesen honorálja a Pet?fi Irodalmi Múzeum színpadán a „betiltottak” népes táborát. Személyes kedvencem az a Veiszer Alinda volt, akinek megjelenésére mindössze annyi okot talált az „elnyomó diktatúra”, hogy már sok könyvet olvasott, illetve látott már él? írót.

A f?városban és vidéken található színházak 80 százaléka k?keményen és bevallottan politizál, és nem a tradicionális értékek, a hagyományos családmodell mellett teszi le a garast, ahogyan a migráció témáját sem a jelenlegi kormányzat értelmezése szerint csempészi bele a darabjaiba.

Miel?tt még az elnyomottak és betiltottak engem is véresre harapnának, le kell szögeznem, hogy semmiképp sem szeretnék ítéletet mondani ezen alkotásokról, van köztük jó, és van köztük rossz.

Ott van például a Miskolci Nemzeti Színház Kabaréja, amelynek az üzenetével egy cseppet sem tudtam azonosulni, mégis jó rendezésnek tartottam, vagy a Katona József Színház Bajnok cím?, provokatív és botrányos utóélet? Pintér Béla-darabja, amely bár egy gusztustalan városi legendát, egy hazug pletykát vitt színre, mégis ha a pletykától és a politikai motivációtól el tudott vonatkoztatni az ember, akkor egy érdekes kérdéseket feszeget?, elgondolkodtató, helyenként kimondottan érzelmes és megható produktum lett a többhetes próbaid?szak végeredménye.

Szakács Árpád nem írt Karafiáth Orsolya esetér?l, pedig a m?vészn? kálváriája érdekes kórtünete a diktatúrázó, elnyomásról deliráló liberális értelmiségnek. Karafiáth musicaljét, a Macskadémont az operettszínház mutatta be március 16-án. Pár héttel a választás el?tt. Katasztrofális kritikákat kapott a m?, októberben mégis játszani fogják. Hogy miért érdekes ez? Karafiáth el?szeretettel ír úgy Magyarországról, mint egy egypárti diktatúráról, ahol nem engedik szóhoz jutni az ellenzéki alkotókat.

Ehhez képest idéznék az operettszínház honlapjáról: „A Budapesti Operettszínház fenntartója a Magyar Állam, irányító szerve az Emberi Er?források Minisztériuma (Emmi).” Hoppá… „M?vekkel csak m?vek versenyezhetnek” –

mondta L. Simon László. Ez csak úgy eszembe jutott.

Végezetül a film világából is hozzunk egy kedves példát!

A Magyarországon boldogulni kívánó, Szomáliából idemenekült tizenéves lány, Kafia mindennapjait és küzdelmeit szemlélteti egy most bemutatott dokumentumfilm, a Könny? leckék. A HVG írt is egy hosszabb cikket az alkotásról. Már a cikk címe is sokatmondó: „Katartikus élmény végignézni, milyen nehéz Orbán Magyarországán kiskorú menekültnek lenni.”

A HVG szerint Kafiát olyan rettenetes dolgokra kényszeríti a magyar állam, amit leírni is borzalom. Ezért csak idézek: „A lánynak, aki elfogadhatóan tud magyarul, a matematikától a történelemig és a magyar mint idegen nyelvig át kell rágnia magát olyan témákon, mint az Osztrák–Magyar Monarchia kisebbségi politikája, a Molotov–Ribbentrop-paktum vagy a szögfüggvények.”

Rettenet. Iskolába kell járnia, meg kell tanulnia magyarul, és még vizsgáznia is kell különböz? tantárgyakból. Kafia amúgy modellkedik, uszodába jár, és ki tudja, még milyen iszonyatos dolgokat kell átélnie Orbán fasiszta diktatúrájában. Kafia megpróbáltatásairól nem egy, a diktatúra által üldözött független filmes készített saját pénzen egy egész estés érzékenyít?tréninget, hanem a Magyar Nemzeti Filmalap Inkubátor programjának támogatásával kerülhet majd októberben a mozikba. Persze el?tte még sok nemzetközi fesztiválon fog zajos sikert aratni. Például a locarnói filmfesztiválon. Egy kis országimázs…

M?vekkel csak m?vek, ugye.

Egy m?, amely bemutatja, milyen nehéz Orbán Magyarországán kiskorú menekültnek lenni.

Nagyon furcsa egy diktatúra ez, ugye, kedves ellenzéki elnyomottak?

Apáti Bence - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló